

اولین کنفرانس ملی دیپلماسی و چالشهای فرامرزی زیست محیطی

مرکز مطالعات سیاسی و بین المللی وزارت امور خارجه افتخار دارد اولین کنفرانس ملی دیپلماسی و چالشهای فرامرزی زیست محیطی را در تاریخ ۷ اسفند ۱۴۰۱ برگزار نماید. این رویداد با مشارکت مقامات، کارشناسان، پژوهشگران، اساتید و دانشجویان دستگاههای دولتی و مراکز مختلف علمی، پژوهشی و دانشگاهی سراسر کشور در قالب چهار موضوع محوری، راهکارهای توسعه دیپلماسی زیست محیطی جمهوری اسلامی ایران را مورد بررسی و تحلیل قرار خواهد داد.

دیپلماسی و طوفانهای گردوغبار

دیپلماسی و تغییرات آب و هوایی

دیپلماسی و آلودگیهای دریایی

دیپلماسی و رودخانه های مرزی

شرکت کنندگان در کنفرانس گواهینامه حضور دریافت خواهند نمود.

سالانه بیش از ۱۵۰ میلیون تن ریزگرده از کشورهای عربستان، اردن، سوریه، عراق، ترکمنستان، ازبکستان، افغانستان، ترکیه، امارات و دیگر کشورهای حوزه خلیج فارس وارد ایران می‌شود. برآوردها نشان می‌دهد به طور کلی بالغ بر ۵۷ درصد از جمعیت کشور تحت پوشش اثرات گرد و غبار قرار داشته و طی آینده ای نه چندان دور ۷۵ درصد از جمعیت کشور در سایر استان ها درگیر این چالش خواهند بود. کاهش رشد و بازدهی محصولات کشاورزی، تشدید خسارات ناشی از بروز آفات و بیماری های گیاهی، افزایش تصادفات جاده ای به علت کاهش قدرت دید، لغو پروازها و خسارات مالی ناشی از آن، افزایش هزینه درمان، افزایش سرانه هزینه خانوار، افزایش مصرف آب برای شستشو، تعطیلی واحدهای صنعتی، خدماتی، آموزشی، آلودگی منابع آب، اختلال در سیستم های برق رسانی، افزایش فرسایش بناها و کاهش عمر مفید آنها و مشکلات روحی و روانی انسان بر اثر کاهش قدرت دید در شمار پیامدهای منفی طوفانهای گردوغبار می باشند. پژوهش‌ها نشان می‌دهد که ریزگردها و هجوم شن‌های روان سالانه سه هزار میلیارد تومان به سکونتگاه‌ها، زیرساخت‌ها و زمین‌های کشاورزی کشور خسارت وارد می‌کنند.

دیپلماسی و طوفانهای گردوغبار

دیپلماسی دو یا چندجانبه ایران
چه راهکارهایی را برای مقابله موثر با
طوفانهای گردوغبار که از منشاء فرامرزی
برخوردارند، اتخاذ نماید؟

انتشار	قطع درختان
تولید برق	سوختهای فسیلی
سیل	طوفان
آتش سوزی	خشکسالی

موافقتنامه آب و هوایی پاریس

کاهش انتشار	ظرفیت سازی	سازگاری
تجارت کربن	مشارکتهای ملی	تجدید پذیرها
الحاق و عدم الحاق	بهره وری انرژی	همکاریهای فناورانه بین المللی

توافقنامه آب و هوایی پاریس در ۱۲ دسامبر سال ۲۰۱۵ توسط نمایندگان ۱۹۵ کشور از جمله جمهوری اسلامی ایران به امضاء رسید. این توافقنامه اقدام هماهنگ جهانی جهت نجات و حفظ کره زمین در برابر گرمایش فزاینده و آثار بسیار مخرب آن محسوب می شود. موافقتنامه پاریس در راستای کاهش میزان اثرگذاری منفی بشر بر آب و هوا، کشورها را به اجرای سریع و موثر پروژه هایی از جمله با هدف توقف انتشار گازهای گلخانه ای، بهینه سازی مصرف سوخت و بهره وری انرژی و بکارگیری سیاستهایی بمنظور ایجاد توازن در میزان انتشار و جذب کربن ملزم می نماید.

موضوع الحاق جمهوری اسلامی ایران به موافقتنامه پاریس با گذشت چندین سال از امضای آن، همچنان در کش و قوس نظرات موافقین و مخالفین، بی نتیجه مانده است. با نظرداشت روند گریزنناپذیر جهانی در حوزه سیاستهای تغییرات آب و هوایی و همچنین اهتمام دولتها نسبت به تحقق اهداف ملی، ضرورت تشریک مساعی و اتخاذ تصمیم عاجل ملی پیرامون الحاق کشور به موافقتنامه پاریس بیش از هر زمانی احساس می شود. امید است، در بستر کنفرانس حاضر، موافقین و مخالفین پیوستن به موافقتنامه آب و هوایی پاریس، ضمن بیان شفاف نظرات خویش، زمینه اتخاذ تصمیم ملی کشورمان را فراهم آورند.

ترکیه		ارس		دیپلماسی و رودخانه های مرزی و منابع آب مشترک	افغانستان	هیرمند	
اروند رود		هورالهویزه			هریرود		سد سازی
عراق		ارمنستان			هامون		اترک

حوضه های آبریز رودخانه های فرامرزی، نزدیک به نیمی از خشکی های جهان را شامل می شود. در این مناطق بیش از ۴۰ درصد از ساکنین جهان سکونت دارند. خشکسالی های طولانی مدت، کاهش میزان آب رودخانه ها، توزیع نامناسب، برداشتهای بی رویه آبهای سطحی و زیر سطحی، عدم قابلیت جایگزینی آب با ماده ای دیگر، بهره برداریهای غیر منصفانه از منابع آب مشترک بویژه در مناطق نیمه خشک و خشک جهان موجب بروز تنش و بحران آب می گردد. در این میان منطقه غرب آسیا در میان آسیب پذیرترین مناطق درگیر با بحران کم آبی قرار دارد. در این شرایط فقر شدید اطلاعات و عدم آشنایی با قوانین و مقررات بین المللی آبهای فرامرزی در کنار اغراض سیاسی، فرهنگی و اجتماعی تاثیر چشمگیری در سوء مدیریت و بهره برداری غیربهبینه از رودخانه ها و منابع آب مشترک مؤثر ایفا می نماید. در این کنفرانس ظرفیتهای و ابعاد سیاسی و حقوقی بین المللی مدیریت پایدار رودخانه های مرزی و منابع مشترک آبی در شرق، شمال غرب و غرب کشور مورد بررسی و تحلیل قرار خواهند گرفت.

دیپلماسی و آلودگیهای دریایی

توسعه فعالیت های استخراج و بهره برداری نفت در دریای کاسپین موجب ورود حجم وسیعی از انواع آلاینده های نفتی به آن شده است. گسترش آلاینده ها بویژه مشتقات هیدروکربنی تاثیر شدت مخربی بر کیفیت زندگی آبزیان، گونه های مختلف گیاهی و جانوری بومی و مهاجر منطقه و جوامع انسانی ساکن در حاشیه این دریا می گذارد. بر اساس بررسیهای بعمل آمده جمهوری آذربایجان و کشور روسیه بیشترین آلودگی های نفتی و کشور قزاقستان آلودگی های هسته ای و رادیو اکتیو را به دریاچه خزر وارد می کنند که اثرات بسیار سنگین و جبران ناپذیری را می تواند بر اکوسیستم و بقای دریاچه خزر وارد نماید. نشت وسیع آلودگیهای نفتی در طول ساحل ۸۶۵ کیلومتری کاسپین قابل ردیابی است. ورود پسماندهای صنعتی و انواع فاضلابهای شهری از دیگر چالشهای عمده دریای کاسپین بشمار می رود.

خلیج فارس		فوک خزری		دریای کاسپین	کنوانسیون تهران	نشت نفت از نفتکشها	دریای عمان
استخراج نفت و میادین نفتی		پساب نمک زدایی		سواحل باکو	کنوانسیون کویت	فلزات سنگین، میکروپلاستیک ها،	

گفته می شود ۵۷ تا ۶۶ درصد از ذخایر نفتی جهان در منطقه دریایی خلیج فارس و دریای عمان واقع شده است. در این ارتباط حدود ۹۰ درصد از صادرات نفت و فرآورده های نفتی، سالانه توسط ۴۰ هزار نفتکش از طریق خلیج فارس انجام می شود. بر اساس مطالعات بعمل آمده ۵۷ درصد از آلودگی های نفتی خلیج فارس مربوط به حمل و نقل نفتکش ها و ۲۳ درصد مربوط به بهره برداری نفتی است. کشور عربستان و قطر به ترتیب با داشتن ۵۶ و ۴۵ نفتکش اقیانوس پیما نقش بسیار مهمی در آلودگی خلیج فارس دارند. همچنین فعالیتهای وسیع کشور قطر در میدان گازی پارس جنوبی از دیگر عوامل آلوده کننده خلیج فارس بشمار می رود. ایران به سبب دارا بودن بیشترین ساحل در خلیج فارس، در مقایسه با سایر کشورها، آسیب بیشتری از آلودگی خلیج فارس می بیند. پدیده کشند قرمز که باعث از بین رفتن بخش اعظمی از آبزیان و گونه های دریایی به ویژه ماهیان و مرجان ها شده است حاصل گسترش آلودگی های خلیج فارس بویژه آلودگی های نفتی است.

تهران، خیابان شهید باهنر (نیاوران)، خیابان شهید آقایی، مرکز مطالعات سیاسی و بین المللی
تلفن: ۲۲۸۰۲۶۷۱ - ۲۲۸۰۲۶۴۱ داخلی ۳۱۰۳

آدرس و شماره تلفن دبیرخانه کنفرانس

